

Wyrok z dnia 3 października 1997 r.

II UKN 283/97

Wypłacana pracownikom nagroda z okazji Świąt Bożego Narodzenia i Świąt Wielkiejnocy oraz Dnia Budowlanych jest nagrodą okolicznościową w rozumieniu § 7 pkt 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1990 r. w sprawie wysokości i podstawy składek. na ubezpieczenie społeczne, zgłaszania do ubezpieczenia oraz naliczania składek i świadczeń z ubezpieczenia społecznego (jednolity tekst: Dz.U. z 1993 r. Nr 68, poz. 330 ze zm.)

Przewodniczący SSN: Andrzej Kijowski, Sędziowie SN: Adam Józefowicz, Maria Mańkowska (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 3 października 1997 r. sprawy z wniosku Spółdzielni Mieszkaniowej w Z. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w S. o zapłatę składek, na skutek kasacji wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach z dnia 29 listopada 1996 r. [...]

u c h y l i ł zaskarżony wyrok i wyrok Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach z dnia 27 czerwca 1996 r. [...] i sprawę przekazał temu Sądowi Wojewódzkiemu do ponownego rozpoznania.

U z a s a d n i e n i e

Sąd Wojewódzki-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach wyrokiem z dnia 27 czerwca 1996 r. oddalił odwołanie Spółdzielni Mieszkaniowej w Z. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych-Oddziału w S., która obciążyła Spółdzielnię kwotą 37.564,83 zł tytułem nie uregulowanych składek na Fundusz Ubezpieczenia Społecznego, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Sąd Wojewódzki uznał, że Spółdzielnia ma obowiązek odprowadzenia składek od wypłaconych pracownikom kwot nagród okolicznościowych, których przyznanie wiązało się bezpośrednio z wynikami wykonywanej przez pracowników pracy.

Sąd Apelacyjny-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach wyro-

kiem z dnia 29 listopada 1996 r. oddalił rewizję ubezpieczonej Spółdzielni i podzielił stanowisko Sądu I instancji, że wypłacone pracownikom nagrody okolicznościowe, które zostały procentowo określone w stosunku do wynagrodzenia, wskazują na ich powiązanie z dochodem z tytułu wykonywania pracy, nie podlegają zatem wyłączeniu, o którym mowa w § 7 pkt 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1990 r. w sprawie wysokości i podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, zgłaszania do ubezpieczenia oraz naliczania składek i świadczeń z ubezpieczenia społecznego (jednolity tekst: Dz.U. z 1993 r. Nr 68, poz. 330 ze zm.).

W kasacji od powyższego wyroku Spółdzielnia Mieszkaniowa w Z. zarzuciła naruszenie prawa materialnego przez błędną wykładnię § 7 ust. 7 i § 53 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1990 r. oraz art. 5 KC.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przedmiotem roszczenia w rozpoznawanej sprawie jest zapłata kwoty 37.564,83 zł z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, jest to zatem sprawa o świadczenie (art. 393 pkt 1 KPC). Tym samym należało uznać, że kasacja Spółdzielni Mieszkaniowej jest w przedmiotowej sprawie dopuszczalna.

Zgodnie z § 7 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1990 r. w sprawie wysokości i podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, zgłaszania do ubezpieczenia społecznego oraz rozliczania składek i świadczeń z ubezpieczenia społecznego (jednolity tekst: Dz. U. z 1993 r., Nr 68, poz. 330 ze zm.) podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne pracowników stanowi dochód w gotówce i w naturze z tytułu wykonywania pracy w ramach stosunku pracy, z wyjątkiem przewidzianych między innymi w pkt 7 - nagród okolicznościowych, wypłacanych w związku z uroczystym dniem lub też należących do sfery praw honorowych. Oznacza to, że organ rentowy nie pobiera składek na ubezpieczenie społeczne od wypłaconych pracownikom nagród okolicznościowych. Z przytoczonego przepisu nie wynika natomiast, jak to przyjął Sąd Apelacyjny, że nagrody okolicznościowe nie mogą stanowić dochodu z tytułu wykonywania pracy. Wypłacona pracownikowi nagroda okolicznościowa stanowi niewątpliwie jego dochód ze stosunku pracy, od którego z mocy wyjątku zawartego w § 7 pkt 7 omawianego rozporządzenia, nie odprowadza się składek na ubezpieczenie społeczne.

Sąd Najwyższy uznał zatem, że zarzut kasacyjny o naruszeniu przez Sądy

obu instancjach § 7 pkt 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1990 r. jest zasadny, bowiem wypłacone pracownikom Spółdzielni Mieszkaniowej nagrody z okazji Świąt Bożego Narodzenia, Świąt Wielkanocnych i Dnia Budowlanych, stanowią nagrody okolicznościowe, co zwalniało Spółdzielnię od obowiązku odprowadzenia - w tym zakresie - składek na ubezpieczenie społeczne. Przepisy omawianego rozporządzenia Rady Ministrów nie określają zasad przyznawania nagród okolicznościowych, nie wprowadziły zatem zakazu przyznawania ich według uznania, ani zakazu przyznawania nagród na podstawie regulaminu, który ich wysokość uzależniałby od stawki osobistego zaszeregowania pracownika.

Dołączone do akt sprawy wyjaśnienia Zakładu Ubezpieczeń Społecznych [...], nie stanowią zasad postępowania w sprawach rozliczania składek, o których mowa w § 53 rozporządzenia. Nie można zatem podzielić zarzutów kasacji w zakresie naruszenia tego przepisu, a także art. 5 Kodeksu cywilnego, który w sprawach ubezpieczeniowych nie ma zastosowania.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 393¹³ § 1 KPC orzekł, jak w sentencji.

=====